Lieta Nr.C31460213

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā 2014.gada 27.maijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa:
tiesnese I.Kuzņecova,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 25.oktobrī prasītāja /pers. A/ cēlusi maza apmēra prasību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu un, atsaucoties uz Civillikuma 127.panta pirmo daļu un 179.pantu, lūgusi piedzīt no atbildētāja dēla /pers. C/ uzturam uzturlīdzekļus ik mēnesi Ministru kabineta noteiktajā minimālajā bērna uzturlīdzekļu apmērā, kas līdz 7 gadu vecumam ir 25 % apmērā, no 7 gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēnešalgas, līdz bērna pilngadības sasniegšanai.

Prasītāja veic dēla uzturēšanu viena pati, bet atbildētājs bērna apgādāšanā un uzturēšanā nepiedalās. Atbildētājs nekādā veidā nerūpējas par savu dēlu un nesniedz ne finansiālu, ne morālu atbalstu.

Atbildētājs/pers. B/ rakstveida paskaidrojumus par prasību tiesai nav iesniedzis un nav izteicis lūgumu izskatīt lietu tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Ar lietas materiālos esošo dzimšanas apliecību Nr.LVDA006075 (lietas 19.lapa) pierādīts, ka 2007.gada 7.jūlijā dzimušā /pers. C/ vecāki ir atbildētājs /pers. B/ un prasītāja /pers. A/.

Saskaņā ar Civillikuma 177.panta pirmo daļu, līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā.

Civillikuma 179.pants noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar savu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt, un tas neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu vai abiem vecākiem.

Saskaņā ar minētā Civillikuma panta piekto daļu, minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērna vecumu.

No prasības pieteikuma satura izriet, ka pušu nepilngadīgais dēls /pers. C/ pastāvīgi dzīvo kopā ar savu māti /pers. A/, un atbildētājs šo faktu neapstrīd. Tādējādi tiesai nav šaubu, ka nepilngadīgā /pers. C/ ikdienas aizgādību īsteno prasītāja, un līdz ar to, ņemot vērā Civillikuma 179.pantā nostiprināto absolūto vecāka pienākumu uzturēt bērnu, nevar būt strīda par to, ka atbildētāja pienākums ir maksāt prasītājai uzturlīdzekļus dēla uzturam.

Saskaņā ar Civillikuma 177.panta otrās un ceturtās daļas noteikumiem, vecāku pienākums ir rūpēties par bērnu. Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 24.panta pirmo un otro daļu, vecāku pienākums atbilstoši Civillikuma noteikumiem ir rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās. Vecāku pienākums ir sagatavot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.

Arī 1989.gada 20.novembra Konvencijas par bērna tiesībām 27.panta 2.punkts noteic, ka galvenā atbildība par bērna attīstībai nepieciešamo dzīves apstākļu nodrošināšanu gulstas uz vecākiem vai citām personām, kas audzina bērnu.

Prasītāja bērna uzturam lūgusi piedzīt minimālos bērna uzturlīdzekļus.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr.37 noteic, ka katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt savam bērnam minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: līdz 7 gadu vecumam 25 % apmērā, no 7 gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēnešalgas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumiem Nr.1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" minimālā mēnešalga sastāda Ls 200 un saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" minimālā mēnešalga sastāda 320 *euro*.

Līdz ar to tiesa, nosakot piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, pušu mantisko stāvokli nevērtē, un no atbildētāja /pers. B/ par labu prasītājai /pers. A/ piedzenami uzturlīdzekļi sākot ar prasības pieteikuma iesniegšanas dienu - 2013.gada 25.oktobri, dēla /pers. C/ uzturam valstī noteikto minimālo bērna uzturlīdzekļu apmērā atbilstoši viņa pašreizējam vecumam (seši gadi), proti, 71,14 *euro* jeb Ls 50 ik mēnesi, sākot ar prasības celšanas dienu līdz bērna 7 gadu vecumam, bet no 7 gadu vecuma līdz bērna pilngadībai - 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēnešalgas, taču jebkurā gadījumā - ne mazāk par valstī noteiktajiem minimālajiem bērna uzturlīdzekļiem.

Tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļu piedziņa no atbildētāja par labu prasītājai veicama līdz bērnu pilngadībai, jo, kā izriet no Civillikuma 177.panta, bērns vecāku aizgādībā ir līdz pilngadības sasniegšanai.

Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi, jo prasītāja no to samaksas atbrīvota saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktam, uzturlīdzekļu prasības summa ir Ls662,20 (Ls 50 x 2 mēneši = Ls 100; Ls 56,22 x 10 mēneši = Ls 562,20), līdz ar ko, saskaņā ar minētā likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu, valsts nodeva par prasību, kas valsts

ienākumos piedzenama no atbildētāja, ir EUR 141,33 *(*Ls 99,33).

Atbilstoši lietas materiāliem, kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu piegādāšanu un izsniegšanu šajā lietā, kas valsts ienākumos piedzenami no atbildētāja, ir 9,78*euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, atbildētājam sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu nosakāms labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 204.[1] un 250.[25]pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt /pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam EUR 71,14 apmērā, sākot no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas - 2013.gada 25.oktobra līdz 2013.gada 31.decembrim, un sākot no 2014.gada 1.janvāra EUR 80 apmērā, bet ne mazāk kā 25 % apmērā no Ministru kabineta valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz septiņu gadu vecumam, bet no septiņu gadu vecuma sasniegšanas līdz viņa pilngadībai 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, taču jebkurā gadījumā - ne mazāk par Ministru kabineta noteikto minimālo bērna uzturlīdzekļu apmēru, līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu EUR 141,33(viens simts četrdesmit viens *euro,* 33 centi), kas jāiemaksā sekojošā kontā: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV55TREL1060190911200, BIC kods TRELLV22, **Iemaksas mērķis:** norāda datus personas vai lietas identificēšanai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 9,78 (deviņi *euro,* 78 centi), kas jāiemaksā sekojošā kontā: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000, **Iemaksas mērķis:** 21499, kā arī norāda datus personas vai lietas identificēšanai.

Noteikt termiņu sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot, ka šos maksājumus apstiprinoši dokumenti sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā iesniedzami Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2014.gada 27.maija, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese I.Kuzņecova